

והמשנה מדברת בשלימה].

ואם איתא שיש גם מנחה שיש בה ב' קמצים שלמים של לבונה, הרי **זימנין דמשבחת** לה נמי ז' קמצים, דבחביתין שמת הכהן גדול יש שיעור דב' קמצים לקרבן אחד.

ודחינן: **"דאי"**, שהוא מקרה מיוחד שמת כהן גדול ולא מינו אחר, **לא קתני**, אלא רק השיעורים הרגילים. לכן אין להביא ראיה מהעדר קמצים אלו מהמשנה שלא הוכפלה לבונתו לרבנן, ואפשר שהדין שיביא קומץ לבונה לכל עשרון.

יתיב רב פפא וקאמר לה **לחא שמעתא**, שהביא ראיה זו ודחייתה, **אמר ליה רב יוסף בר שמעיה לרב פפא: והא במשנה שם במנין הקמצים דשיעור קומץ לענין חיוב מבואר המעלה קומץ של מנחה בחוץ לעזרה, שאינו משיעורי הקרבנות הרגילים, אלא "דאי" הוה, שהרי אינו דבר הנעשה תמיד לענין חיוב של העלאה בחוץ, אלא אם עבר והקטיר, וקתני לה, ורואים "דאי" גם נכתב!?**

מאי הוי עלה דספקות אלו?

חביתין, אבל לאבא יוסי בן דוסתאי לא מסתפקת הגמרא, והוא סבר שתמיד מביא שני קמצים — אחד בבקר ואחד בערב (35).

אולם לגבי השמן מסתפקת הגמרא גם לאבא יוסי: **ושמן** שעד שלא מת היה נותן ג' לוגין בכל יום — לוג ומחצה לחצי עשרון בבקר ולוג ומחצה בין הערביים מה הדין במנחה זו שיש לה עשרון שלם בבקר ועשרון בין הערביים? האם נאמר שיוכפל, ויתן בכל פעם ג' לוגין, או שיתן לוג ומחצה בכל פעם, כיון דלא גלי שיוכפל?

והספק הוא **בין לאבא יוסי בן דוסתאי ובין לרבנן** — מהו דין השמן, שהרי מצינו שג' לוגין הוא שיעור שלם לעשרון בחייו והאם כמו כן, שמביא שיעור ג' לוגין לעשרון שלם בין הערביים לאחר מותו, דשיעור של בלילה שכזו שייך אף לאבא יוסי, כיון שלא הוכפל יותר משיעור שלם של שמן לעשרון אחד.

אמר רבא לפשוט הספק בדין לבונה לרבנן: **תא שמע** ממה שמבואר במשנה לקמן פרק י"ג: **ה' קמציין הן** [בחמשה דברים נקבע השיעור של קומץ], ומונה שם המשנה כמה אופנים דקומץ לבונה, [ולא נמנה קומץ לבונה של חביתין כיון דקרב לחצאין

אולם בלבונה אם נקריב חצי קומץ בבוקר אין זה נחשב לחלק מקרבן הערב, משום שלגבי הלבונה הם שני קרבנות, ולכך סבר אבא יוסי בן דוסתאי שלא שייך לומר שנקריב חצי קומץ אף שמצאנו הקרבה בחצי עשרון.

35. התוספות ביארו שכל ספק הגמרא הוא רק לרבנן, אבל לאבא יוסי בן דוסתאי לא שייך

קרבן אחד שקרב בשתי הקרבנות. אולם בלבונה משמע מהרמב"ם שלא היה צריך להביא את הלבונה בבוקר ולחלקה. והיינו, משום שבלבונה אין זה קרבן אחד אלא זה שתי הקרבנות נפרדות אחת בבוקר ואחת בין הערביים, ולכך אף שחצי עשרון קרב בבוקר אין זה מקור שיש הקרבה בחצי עשרון, שהרי הוא קרבן אחד עם הקרבן של הערב, ולכך זה נחשב לקרבן עשרון.